

τσῶν, ἤτις οὐ μόνον κατὰ τὸ 1769 ἔδωκε πρώτη τὸ ναυτικὸν σημεῖον τῆς κατὰ θάλασσαν Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, διὸ καὶ κατεστράφη ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν, ἠχμαλωτίσθησαν δὲ καὶ ἐφρονεύθησαν πολλοὶ τῶν κατοίκων τῆς, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ 1786 ἔλαβεν ἐνεργητικώτατον μέρος ἐπὶ Λάμπρου Κατσώνη, καὶ οἱ μετασχόντες τοῦ ἀγῶνος τούτου κατεδιώχθησαν βαναύσως ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς δυναστείας (α), εἰς αὐτὴν προωρίσθη καὶ ἤδη πρὸς ἐκδίκησιν τῶν τοιούτων παθημάτων τῆς, νὰ ὑψώσῃ πρώτη τῶν ἄλλων νήσων τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας (β).

κῆς. Μόλις ὁμως ἐφθασεν ἐκεῖ, καταληφθὲν ὑπὸ μεγίστης τρικυμίας, ἐναυάγησε καὶ ἀπωλέσθησαν τό τε πλοῖον καὶ τὸ φορτίον ἀνασφάλιστα, μόλις δὲ δισώθη γυμνὸν τὸ πλήρωμα. Τοιαύτη δὲ ἦν ἡ τρικυμία, ὥστε καὶ πολλὰ εὐρωπαϊκὰ πλοῖα συναπωλέσθησαν, καὶ ὁ στόλος αὐτὸς τῆς Τύνιδος ἅπας, καὶ Σουηδική τις φεργάτα, εὐρεθεῖσα ἐκεῖ ἐν ἀγκύρα, ἐβυθίσθη αὐτανδρως, καὶ πλῆθος ἀνθρωπίνων πτωμάτων Εὐρωπαϊῶν τε καὶ Ἀρβίων ἐκάλυπτε τὴν παραλίαν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.

(α) Ἴδε εἰσαγωγὴν ἡμῶν σελ. 17.

(β) Ὁ Ἄντ. Μιαούλης, ἐν τῇ Συνοπτικῇ Ἱστορίᾳ του, Βιβλ. Α. σελ. 40, ἀναφέρων περὶ τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Ἰδρας, λέγει: «Εἰς τὴν Ἰδραν ἀνῆκε νὰ δώσῃ πρώτη τὸ παράδειγμα τῆς ἐπαναστάσεως,» ὡς ἂν ἐπανεστάτησε δῆθεν πρώτη ἡ Ἰδρα. Καὶ παρακατιῶν πάλιν συγχρόνως μὲ τὴν ἐπανάστασιν τῆς Ἰδρας, ἐπαναστάτησε καὶ ὁ λαὸς τῆς νήσου Σπετσῶν . . . καὶ οὕτω πρώτη ἡ νῆσος Σπετσῶν ἀνύψωσε τῆς ἐλευθερίας τὸ σύμβολον,» Ἀφοῦ πρώτη ἡ νῆσος Πετσῶν ἀνύψωσε τῆς ἐλευθερίας τὸ σύμβολον ὡς ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ, διατὶ ἀνῆκεν εἰς τὴν Ἰδραν νὰ δώσῃ πρώτη τὸ παράδειγμα; Διατὶ δὲ δὲν τὸ ἔδωκε πρώτη, ἀφοῦ τοῦτο τῇ ἀνήκεν; Ἀφίνομεν εἰς τὸν ἀμερόληπτον ἀναγνώστην νὰ κρίνῃ περὶ τούτου, ἀφοῦ ἡ Ἰδρα ἐπανεστάτησε δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὰς Σπέτσας.